

u is vergeet. Niet het land, niet de boom, niet de bloem spreken langer tot u, gij jubelt uw eigen schoonheids-geluksgevoel uit.

Langs ruigende helling van top tot top, steeds de blik vóór, achter, rondom u; een wandeling door een tooverland. *Aladdin — dat zijt gij zelf.* Overal branden de lichtjes, de lentegodinne ontstak ze; uw eigen lichtje van binnen is eveneens ontstoken, *uw wonderlamp belicht alles met haar schijnsel.*

Den Haag.

J. KOHNHORST.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Heusch on snapt? — Ik heb Donderdagmiddag op de brug bij het Oostpoortje in Delft een heel mooi vogeltje gezien. In zijn doen en laten precies een musch, hij huppelde rond in een paardenvijg net als deze en was ook zeer mak, waardoor de voorbijgangers in staat waren hem heel goed op te nemen. Hij was wel geteekend ongeveer als een musch, maar alles inplaats van bruin met vuilgeel, bruin met prachtig rood, donkerder en lichter. Ik had dat diertje gezien in Buekers, dat ik sedert eenigen tijd in mijn bezit heb en ik zocht 't thuishkomend gauw weer op, ik vond De Roodmusch, *Carpodacus Erythrinus*. Plaats 15, fig. 6. 't Zal wel uit een volière ontsnapt zijn, maar 't was een heerlijk gezicht, zoo op straat en dan in Delft, waar we zoo weinig mooie vogels zien.

Delft.

TH. ITZ—VAN SCHERMBEEK.

Ik weet niet, of bij ons de Roodmusch zoo heel veel in volières wordt gehouden. 't Is echter niet onmogelijk, dat het vogeltje hierheen is gekomen met de groote westelijke beweging van de notekrakers en pestvogels. Tot nu toe is de Roodmusch slechts een paar keer in ons land waargenomen.

Th.

Verschenen is aflevering 1 van jaargang XX van het »Tijdschrift over Plantenziekten«, welk onder redactie van Prof. Dr. J. Ritzema Bos staand tijdschrift wordt uitgegeven voor rekening van de Nederlandsche Phytopathologische Vereeniging.

Na de lijst der donateurs en leden der genoemde Vereeniging volgt een opstel van de heeren Dr. H. M. Quanjer en N. Slagter, getiteld: »De roest- of schurftziekten van de selderieknot en enkele opmerkingen over andere selderieziekten«. Op eene inleiding over het voorkomen en de uitbreiding van de cultuur van selderie over ons land volgt een overzicht over de cultuurwijze van dit gewas, waarna de uitwendige kenmerken der belangrijkste ziekte, de »roest« of »schurft« en de door haar aangerichte schade aan de hand van in de praktijk verzamelde gegevens worden besproken.

Op dit artikel volgt eene voortzetting van een in jaargang XVIII reeds begonnen stuk, eveneens van de hand van Dr. Quanjer: »Iets over de techniek van het sproeien«. In het eerste deel van deze verhandeling werden de voorwaarden opgesomd, waaraan het materiaal, voor de vervaardiging der machines gebruikt, moet voldoen om bestand te zijn tegen de verschillende sproeivloeistoffen.

Dan volgt een kort artikel van T. A. C. Schoevers over de zoo gevaarlijke »Melk- of loodglans«, eene ziekte, die meer en meer voorkomt en vooral bij ooftboomen zeer schadelijk kan zijn, daar geheele takken en boomen er aan te gronde gaan. Zooals uit verschillende in England, verrichte onderzoekingen en proeven gebleken is, wordt deze ziekte veroorzaakt door een in de houtvaten levende zwam, *Stereum purpureum* genaamd, die zeer algemeen op doode boomstronken saprophytisch voorkomt. Tegen deze ziekte is heel weinig te doen. Opruimen der aangetaste boomen en takken is het eenige en dit wordt dan ook met nog eenige andere voorbehoedmaatregelen aangeraden.

Daarna breekt dezelfde schrijver een lans voor de ten onrechte nog maar al vaak vervolgd en miskende vlermuizen en wekt belanghebbenden op eens een proef te nemen met »Vlermuizenbescherming«, die even nuttig en noodig is als vogelbescherming. Het is nog de vraag, of het denkbeeld uitvoerbaar is, wat alleen door proefnemingen is uit te maken. In Duitschland beveelt men aan het ophangen van eene soort van vlermuizenestkasten, waarin deze dieren over dag kunnen schuilen en hun winterslaap houden. Deze kasten, die beschreven worden, zijn uiterst weinig kostbaar en gemakkelijk te maken; verdere kosten zijn er niet, daar voederen natuurlijk niet noodig is. Van het nut der vlermuizen worden een paar voorbeelden gegeven; o. a. wordt vermeld eene door de Amerikanen naar het schijnt met succes begonnen poging, om vlermuizen te gebruiken voor het wegvangen van voor den mensch gevaarlijke en lastige vliegen en muggen.